

		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás 362
				Tárgy
Szerző:				Hely
Cím:		<i>A népjóléti gondozás föladatai</i>		Idő
Forrás:		<i>Népszava</i>		Személy
		<i>Bp</i> (Hely)	<i>1919. 11/6.</i> (Idő)	<i>"1919"</i>
		(Köf. v. füz.)	(Oldal)	

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1916.

— A népjóléti gondozás föladatai. A kerületi munkás- és katonatanácsok népjóléti osztályainak kiküldöttei, az iskolai gyámok, óvónők és gyermekmenhelyek vezetői jelenlétében *Csergő Hugó* elvtárs, a Népjóléti Központ vezetője, csütörtökön délután kezdte meg azoknak az előadásoknak sorozatát, amelyek a népjóléti intézmény jövőjével foglalkoznak. Előadása bevezetésében *Csergő* elvtárs rámutatott a multak hibáira, amelyek odajuttatták a mai helyzetet, hogy néhány korona segíyen kívül a népjóléti intézmények nem tudnak segíteni senkin. A régi állam nem helyezett nagy súlyt ezekre a kérdésekre és ahol már tett is valamit, ott bürokratikus lassúsággal intézték el az ügyet. Az új állam, amelynek alapja az, hogy mindenkinek a javát szolgálja, fokozottabb mértékben fog foglalkozni a szociálpolitikával. Statisztikai adatokkal bizonyítja *Csergő* elvtárs, hogy Budapest egészségügyileg és társadalmi jólét tekintetében nagyon szomorú helyet foglal el az európai nagyvárosok sorában. A főváros lakosságra az utóbbi öt évben csaknem elérte a másfél milliót és e rendkívüli népességszaporodással arányban növekedett a nyomor, a betegség és a halandóság. A régebbi kerületi előljáróságok, valamint a Népjóléti Központ a rendelkezéstikre álló szerény eszközökkel nem bírtak sokat javítani az állapotokon. Az új állam egyik legelső föladata tehát az, hogy *szociálpolitikai reformokkal és ezeknek a reformoknak helyes végrehajtásával visszaterelje a termelő munka terére azokat, akik még munkára képesek.* Az államnak ez azért is érdeke, mert minél több egyént nyer meg a munkának, annál több produktív erő fölött rendelkezik. A szociálpolitikai reformok megvalósításánál három szempontot kell szem előtt tartani: megelőzni a bajokat, a már meglévő bajokat gyógyítani és gondozni azokat, akik gyógyíthatatlanok, elhagyottak vagy betegek. A proletárállam e szociálpolitikai reformok alapeszméjét már lefektette a Forradalmi Kormányzótanács rendeletével, amely a munka jogáról és a munka kötelességéről szól. *Csergő* elvtárs végül a népjóléti intézményeknél szolgáltatást teljesítő elvtársakhoz fordult azzal, hogy föladataikat szeretettel és azzal a humanitással oldják meg, amely elengedhetetlen feltétele ennek az emberbaráti munkának.